

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

Manel Marí

La cultura valenciana ha quedat sacsejada amb la mort sobtada del poeta Manel Marí. Marí, eivissenc resident a València primer i Alboraya després des de feia molts anys, s'havia convertit en una figura clau de la ciutat, tant en l'àmbit cultural com en el social. El fet de morir tan jove, als 42 anys només, i a conseqüència de les complicacions provocades per una grip A, ha causat una autèntica consternació que es va veure reflectida clarament en les nombroses i tan variades reaccions de condol i dolor que la seua mort ha conegut.

Marí era una veu singular, un poeta d'una força expressiva extraordinària. Però era molt més que això. En els seus temps universitaris havia estat un dels líders del Bloc d'Estudiants Agermanats i posteriorment va ser una de les ànimes de Ca Revolta, un punt de trobada imprescindible, espai d'oci i cultura alternatiu, refugi en les pitjors èpoques del règim

De la seua intensa vida ens quedaran el seu exemple, els seus llibres, el vídeos dels seus recitals i, pels qui el van conèixer, un record d'una persona plena de vitalitat

de Rita i motor de tot d'iniciatives culturals, polítiques i socials que estan en la base del canvi en la política valenciana cap a posicions de progrés i valencianistes. Allà Marí va destacar sobretot per la creació del seu taller de poesia.

De la seua intensa vida ens quedaran, a part del seu exemple, els seus llibres, el vídeos dels seus recitals i, per tots els qui el van conèixer, un record intens d'una persona plena de vitalitat que va transitar València en un període especialment difícil. Resistir l'intent persistent d'anihilació de la cultura i la personalitat pròpies que el PP va impulsar durant dècades ha estat possible precisament per gent com ell. Gent que va resistir des de la universitat com a estudiant i des de la cultura després, des del carrer, com a activista i des de la crítica ferotge al sistema sempre. Gent que en tot moment va tenir clar que la independència i la llibertat com a persona, el rigor i la capacitat crítica salvarien el país.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Cor i ànima dels bancs

La caixa on tenia uns diners va ser fagocitada per un banc que no m'agrada gens, i ahir em vaig decidir a anar-hi a cancel·lar el compte. Pel camí vaig acumular mal humor preventiu pensant que em farien fer mil papers, que em sol·licitarien documentació que no portava, que se'm quedarien una comissió... Vaig entrar a l'establiment, i una màquina em va expedir un número d'espera, com fan algunes oficines de correus o algunes comissaries de policia quan hi vas perquè et tramitin el carnet d'identitat o el passaport. Vaig esperar el torn en uns seients encarats a unes pantalles que a més d'indicar els números que anaven tocant i de distribuir els clients per taules oferien notícies. Cap d'inquietant, cap referència al procés ni a la notícia del dia, que ja sabia de casa: el govern espanyol vol que els independentistes presos o a l'exili no siguin mai indultats, un cop se'ls hagi dictat la previsible sentència. Notícies de futbol, recomanacions dietètiques, coses així. Un moment va aparèixer una frase de Gustave Flaubert sobre la virtut de la paciència. Va ser un vist i

“Em pensava que em posarien dificultats per cancel·lar el compte

no vist, i no la vaig poder retenir.

Em va tocar el torn. Cap dificultat, cap comissió, cap paper que hagués d'anar a buscar a casa. Dues signatures, i demà o demà passat els diners hauran estat desplaçats al banc on els vull. Em vaig ofendre una mica. Entre poc i massa. Quan vaig néixer, la Caixa d'Estalvis de Mataró em va obrir una llibreta amb 25 pessetes. N'obria llavors a tots els nadons de la ciutat. Quan vaig ser major d'edat la vaig fer servir per introduir-hi els estalvis i fer-la receptora de la nòmina. Un dia vaig decidir donar-la de baixa. M'havia pensat que l'empleat de la finestreta s'hi

resistiria, que aniria a alertar el director, que m'introduirien en un despatx per demanar-me que m'ho repensés: una llibreta tan històrica, un client tan bo... Em vaig adonar aquell dia que era un client irrellevant, un exacte peulat, perquè la llibreta va ser clausurada a la primera i amb la mateixa falta de cerimònia que ahir. Quants diners s'han de tenir al banc perquè l'empleada de la taula s'alarmi i el director actuï? S'ha de dir que el banc on he obert el nou compte tampoc m'ha rebut amb una capsa de bombons ni ha celebrat el salt que he fet a la competència. Dues signatures, i passi-ho bé.

El president del Banc de Sabadell ha dit que el cor se li va estripar quan, per efectes del procés, va traslladar la seu fora de Catalunya. Afirma que aquest cor sagnant el tindrà sempre a Sabadell. CaixaBank, que va fer el mateix moviment fugitiu, parla de l'“ànima de La Caixa”. Cor, ànima... La transmigració de les ànimes, i nosaltres a la sala d'espera amb un número a la mà i cultivant la paciència de Flaubert.